

АЗƏРБАЙҶАН

ƏДƏБИ - БƏДИИ ЖУРНАЛ

АЗƏРБАЙҶАН

8

1983

ЧЭННЭТ

1

«— Чэннэт нэдир?» — дејә мөндөн
Дүнэн гызым хәбәр алды.
Бу тапмача суалыјла
Мәни јаман бәркә салды,
Мән баш вурдум ора, бура —
Сеһр долу нағыллара;
Сүрдүм изаһ арабамы
Долај-долај даш јоллара.
Сусдум,
Гызым күлүмсәди,
— Бу ки, чэннэт дејил, — дедн.
Мән аяладым бирчә шеј:
Дедикләрия дүнјамызын
Эн яшыглы кәләчәји!

2

«— Чэннэт нэдир?» — дејә мөндөн
Хәбәр алды бир гоча да.
Мән өзүм дә долашмышдым,
Бу сеһирля тапмачада.
Дедям: — Дүзү, јашамышыг
О кәлкәдә, бу кәлкәдә,

Ага-баба очагынын
Истисидир, о бәлкә дә...

Гоча солгун көзләрилә
Мәнә бахыб күлүмсәди.
— Сән һаглысан, амма јенә
Бу ки, чэннэт дејил, — дедн.
Дедикләрин көзәл сөздүр,
Чэннэт — өтән кәнчлијимиз,
Бәлкә өтән күнүмүздүр?

Бәс, эслиндә нэдир чэннэт?
Нижә галсын о сирр кимн?
Ушагларын кәләчәји,
Гочаларын кечмишими?
Бәлкә чэннэт — әл чатмајан сәадәтдир?
Јашадыгын, бах, бу күнүн
Даһа көзәл олмасына
бир һәсрәтдир?!

* * *

Гығылчым —
Атәшин, одун зәррәси!
Ону тәшнәләрә чатдыр, алышсын!
Од — алов олачаг,
Аловса — јангын!

Дамла — даг селинин кичик зәррәси,
Сел олур бирләшсә мин-мин гәтрәси.

Дамлалар — һәмишә көзләримдәдир,
Јанар гығылчымлар — сөзләримдәдир.

Ким одун, ким сујун һәсрәтиндәдир,
Билсин, од да мөндә, су да мөндәдир.

* * *

Көјәрди ағачын гуру зоғлары,
Асылды мунчут тәк тумурчуглары.

Јазбашы һәмишә көзләјирәм мән
Будаглар галхачаг бу дүјмәләрдән.

Лакин... Пајыз кәлир, иләјир рүзкар,
Тумурчут көјәрән үмид јериндән
Бојланыр саралмыш, јетим јарпаглар.

Чевирәни Бәхтијар ВАҺАБЗАДӘ